

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18C/112/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116219198
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3116219198.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu C.. U. X., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom B. B. XXX, K., štátneho občana SR, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r. o., so sídlom Horná 13, Banská Bystrica, IČO 47327148 proti žalovanému 1) C.. E. I., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom M. XXX/X, Z., štátnemu občanovi SR a 2) U.. Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom P. B. XXXX/XXX, Y. nad X., štátnemu občanovi SR, obaja zastúpení Mgr. Karolom Vlasákom, advokátom so sídlom Jilemnického 2, Trenčín, o zaplatenie 2.497,20 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovaným 1), 2) sa voči žalobcovi priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal od žalovaných 1), 2) zaplatenia sumy 6.103 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.103 eur od 18.04.2015 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaní 1), 2) boli rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.03.2016, sp. zn. 4T/30/2016, právoplatným dňa 31.03.2016, uznaní za vinných a odsúdení za trestný čin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 v spojení s § 212 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona, keď v období od 5/2014 do 03.11.2014 ako zamestnanci spoločnosti P. D., s. r. o., vykonávali krádeže materiálu okrem iného aj cínových tyčí bez obsahu olova s obsahom striebra 4 % o hmotnosti približne 50 kg v hodnote 1.800 eur, cínových tyčí s obsahom olova o hmotnosti približne 50 kg v hodnote 1.232 eur, cínových tyčí bez obsahu olova o hmotnosti približne 100 kg v hodnote 3.062 eur, ktoré následne dňa 15.08.2014 a dňa 19.09.2014 predali žalobcovi, ktorý sa zaoberá výkupom kovov a prevádzkovaním zberných surovín, ako spoločník a zároveň štatutárny orgán spoločnosti K., s. r. o.. Poznamenal, že za tento čin bol uvedeným rozsudkom uznaný za vinného pre trestný čin podielníctva podľa § 321 ods. 1 písm. a), 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko uvedené cínové tyče od žalovaných odkúpil. Dodal, že po zistení, že kúpil kradnutý materiál, tento dňa 17.04.2015 dobrovoľne vydal v trestnom konaní. Jednalo sa o 155,4 kg, t. j. 144 ks cínových tyčí s obsahom olova a 53,6 kg, t. j. 54 ks cínových tyčí s obsahom striebra, ktoré boli odovzdané poškodenému v celkovej hodnote 6.103 eur. V dôsledku toho, že vydal poškodenému kradnutý materiál, ktorý kúpil od žalovaných, sa žalovaní na jeho úkor bezdôvodne obohatili, pretože v súčasnosti nemá ani tovar, ani peniaze a bezdôvodné obohatenie sú povinní vydať. Nesúhlasil s tvrdením žalovaných 1), 2), že o vydaní materiálu vyšetrovateľovi sa dozvedeli až 18.11.2016, nakoľko zápisnica o vydaní veci zo dňa 17.04.2015 tvorila súčasť vyšetrovacieho spisu, pričom na predmetný vyšetrovací spis poukázali aj samotní žalovaní 1), 2). Nesúhlasil ani so zánikom pohľadávky v dôsledku jednostranného započítania. Vyjadrením zo dňa 10.03.2017 boli obaja žalovaní informovaní, že jednostranný zápočet považuje žalobca za neplatný. Neeviduje žiadne neuhradené záväzky voči žalovaným z ich predchádzajúceho obchodného styku ako ani z prípadných nárokov na

vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzájomné nároky sú medzi stranami sporné. V rámci trestného konania mu nebola uložená povinnosť nahradiť škodu voči poškodenému, a preto nemohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie voči žalovaným.

2. Žalovaní 1), 2) s podanou žalobou nesúhlasili a túto žiadali zamietnuť. Zhodne uviedli, že žalobca im zaplatil za materiál, ktorý vydal dňa 17.04.2015 v trestnom konaní. O vydaní materiálu sa dozvedeli až dňa 18.11.2016 listom zo žalobcu, teda uplatňované úroky z omeškania od 18.04.2015 sú neopodstatnené. Poznamenali, že žalobca od nich kupoval daný materiál napriek tomu, že bol uzrozumený o samotnom pôvode odkúpeného materiálu, za čo bol odsúdený za trestný čin podielníctva podľa § 231 Trestného zákona. Majú za to, že žalobca preto nemôže mať nárok na regres. Ak by aj toto právo mal z titulu bezdôvodného obohatenia, potom jeho pohľadávka zanikla dňa 31.01.2017 v dôsledku jednostranného zápočtu vzájomných pohľadávok. Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 17.04.2015 je zrejmé, že žalobca vydal len časť kradnutého materiálu. Nevydal cínové tyče s obsahom striebra o približnej hmotnosti 120 kg, čím sa bezdôvodne obohatil o 2.388 eur. Keďže tento materiál nevydal vyšetrovateľovi, ani im ho nevrátil, aby ho mohli vrátiť poškodenej firme, v priebehu roka 2016 nahradili škodu za predmetný materiál poškodenej firme v plnej hodnote 5.628 eur, vrátane sumy, o ktorú sa žalobca bezdôvodne obohatil. Zdôraznili, že zmluva o predaji cínových tyčí medzi nimi a žalobcom bola uzavretá ústne, ale keďže materiál pochádzal z nepoctivých zdrojov, považujú zmluvu za neplatnú a z toho titulu bolo potrebné vysporiadať aj vzniknuté vzájomné záväzky, ktoré činili sumu 2.388 eur. Po vzájomnom započítaní sa ich pohľadávka voči žalobcovi znížila na sumu 38 eur a pohľadávka žalobcu zanikla v celom rozsahu. V liste zo dňa 25.11.2016 detailne žalobcovi vykalkulovali kúpne ceny a množstvá predaného materiálu a ozrejmili skutočnosti, ktoré uvádzal nepravdivo, na základe čoho došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Na tento list žalobca nereagoval. Zdôraznil, že odcudzený tovar od žalovaných 1), 2) kupoval ako fyzická osoba, čo bolo preukázané aj v trestnom konaní, kde bolo preverované účtovníctvo spoločnosti K., s. r. o., kde nefigurovali žiadne pohyby peňazí, ktoré by nasvedčovali vyplateniu tovaru.

3. Podaním zo dňa 31.01.2017 žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 3.605,80 eur s príslušenstvom späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Vzhľadom k tomu, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred jej doručením žalovaným, konal súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti (§ 145 ods. 3 CSP)

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 4T/30/2016 zo dňa 24.03.2016 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/30/2016 zo dňa 24.03.2016, právoplatným dňa 31.03.2016, boli žalovaní 1), 2) uznaní za vinných, že ako zamestnanci spoločnosti P. D. s.r.o., so sídlom v Y. nad X., R. K. I. XXX, od mesiaca máj 2014 až do 3.11.2014, z uvedenej spoločnosti vykonávali krádeže tyčového cínu bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% a tyčového cínu s obsahom olova aj ďalších kovov a predmetov obsahujúcich kovy tak, že v mesiaci máj roku 2014 odcudzili tyčový cín bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 188,5 kg a tyčový cín s obsahom olova o váhe 156,60 kg, následne v mesiaci jún roku 2014 odcudzil meď 113,1 kg, tyčový cín bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 109,5 kg a tyčový cín s obsahom olova o váhe 51,60 kg, v mesiaci júl roku 2014 odcudzili tyčový cín bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe 110,00 kg, tyčový cín s obsahom olova o váhe 105,20 kg, meď 40 kg a 90 kg hliníka, dňa 14.8.2014 odcudzili tyčový cín bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe približne 50 kg a tyčový cín s obsahom olova o váhe približne 50 kg, následne dňa 17.9.2014 odcudzili tyčový cín bez obsahu olova s obsahom striebra 4% o váhe približne 120 kg a tyčový cín s obsahom olova o váhe približne 100 kg, v mesiaci október roku 2014 odcudzili spolu 10 kusov nových 630 ampérových ističov ABB a v neustálenej dobe od mesiac máj 2014 do 3.11.2014 odcudzili 82 kusov cínových tyčí bez obsahu olova o hmotnosti tyče približne 1 kg, 8 ks cínových tyčí bez obsahu olova o hmotnosti tyče približne 4 kg, spolu približne 114 kg, 48 kusov cínových tyčí s obsahom olova o hmotnosti tyče približne 1 kg, meď v podobe súčiastok a cievky spolu o hmotnosti približne 50,95 kg, 51 ks ventilátorov továrenskej značky Stego, typ CR 030, čím celkovo spoločnosti V., spôsobili škodu vo výške 56.577,73 €. Žalobca bol uznaný za vinného, že ako spoločník a konateľ spoločnosti K., s.r.o. so sídlom v V. V. na K. cW. XXA, dňa XX.X.XXXX v areáli spoločnosti K., s.r.o., od obvineného C.. E. I. a obvineného U.. Y. X., odkúpil tyčový cín bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe približne 50 kg a tyčový cín s obsahom olova o váhe približne 50 kg spolu v hodnote približne 3.032,- €, následne od tých istých osôb dňa 19.9.2014 v areáli spoločnosti K., s.r.o. odkúpil tyčový cín bez obsahu olova a

s obsahom striebra 4% o váhe približne XXX kg a tyčový cín s obsahom olova o váhe približne 100 kg spolu v hodnote 7.002,-€, celkovo tak odkúpil cín v hodnote 10.034,-€, napriek tomu, že bol uzrozumený o samotnom pôvode odkúpeného tovaru, ako veci, ktorá bola odcudzená obvinenými C.. E. I. a U.. Y. X.,

6. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

7. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

8. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Vyššie uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka jednoznačne stanovujú, kto má vydať bezdôvodné obohatenie a komu ho má vydať. Vymedzujú tak okruh či už aktívne alebo pasívne vecne legitimovaných osôb. Vecnou legitimáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a druhá strana je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Pre úspešnosť žaloby sa vyžaduje, aby žalobcom bol ten, komu svedčí hmotnoprávne oprávnenie a žalovaným ten, komu svedčí hmotnoprávna povinnosť. V danom prípade žalobu podal žalobca, ktorý tvrdil, že od žalovaných 1), 2) kúpil odcudzený tovar ako fyzická osoba. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 4T/30/2016 zo dňa 24.03.2016 však vyplýva, že takto konal ako spoločník a konateľ spoločnosti K., s. r. o.. Z uvedeného teda možno dôvodne vyvodiť, že žalobca odcudzený tovar od žalovaných 1), 2) kúpil v mene spoločnosti K., s. r. o.. Vydaním tohto tovaru sa tak žalovaní 1), 2) prípadne mohli obohatiť na úkor práve tejto spoločnosti a nie na úkor žalobcu. Žalobca sa síce v konaní bránil tvrdeniami, že tovar nevykupoval od žalovaných v mene spoločnosti K., ale ako fyzická osoba, pričom v tomto smere navrhol aj vykonať dokazovanie listinami, ktoré sú obsahom trestného spisu a z ktorých vyplýva, že spoločnosť K., s. r. o., o tomto tovare neúčtovala. Na tomto mieste súd konštatuje, že v zmysle § 193 Civilného sporového poriadku je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Určenie, že žalobca daný skutok spáchal ako spoločník a konateľ spoločnosti K., s. r. o., je súčasťou skutkovej vety, ktorá vymedzuje skutkovú podstatu daného trestného činu, za ktorý bol žalobca právoplatne odsúdený, a preto súd v rámci civilného konania nie je oprávnený tieto okolnosti opätovne preskúmať. Vzhľadom k tomu súd nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz, nakoľko jeho vykonaním by došlo k neprípustnému preskúmaniu okolností, ktoré už boli predmetom súdneho konania, ktoré vyústilo do rozhodnutia, ktorým je súd v civilnom konaní viazaný. S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. V danom prípade mali vo veci plný úspech žalovaní 1), 2), preto im súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie iba z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.